

HOPP I ÄNDENS TID

Hopp om att hitta rätt församling

09

I kontrast till Uppenbarelsebokens många skökor beskrivs en ren kvinna i kapitel 12. Genom kapitlet kan man följa Guds trogna folks kamp mot Satan genom den kristna tidsåldern. I sista versen läser vi om drakens vrede mot den kvarleva som överlevt hans tidigare attacker: "I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot _____ av hennes barn, mot dem som lyder Guds _____ och håller fast vid Jesu vittnesbörd." (v.17) Under det stora avfallet i kristendomen skulle Antikrist "sätta sig i sinnet att *förändra* heliga tider och *lagar*". Men i sista tiden skulle Guds församling hålla alla tio av Guds budord. Den här reformrörelsen i ändens tid skulle ha följande karaktärsdrag:

- Är en synlig organisation – Joh. 10:16
- Älskar Jesus – Upp. 14:12, 1 Joh. 4:2-3
- Har en ren lära oblandad med villfarelse – 1 Tim. 3:15, Joh. 17:17
- Håller Guds bud (inkl. sabbatsbudet) – Upp. 12:17, 14:12
- Organiserats efter 1798 – Upp. 12:6, 14
- Är en världsvid rörelse – Upp. 14:6

Adventväckelsen

Efter att påvedömetts makt brutits år 1798 blev det religiös väckelse i hela världen. Man började förstå profetierna och insåg att domen och Jesus återkomst var mycket närmare än man tidigare trott. I Nordamerika fick Adventväckelsen störts inflytande. En baptistbonde, och f.d. deist, vid namn William Miller, blev en ledande figur för rörelsen. Folk från alla samfund anslöt sig. Utifrån Daniels profetior visade de att domen skulle börja i mitten på 1800-talet. Miljontals tidskrifter och traktat spreds runt hela världen. Stora tältmöten hölls och människor omvändes i hundratusentals. Pga. en feltolkning gick de igenom en besvikelse år 1844. Men när de förstod misstaget fick rörelsen nytt liv. Gud bekräftade rörelsen genom övernaturliga tecken. De insåg att det inte fanns något stöd i Bibeln för att Guds bud hade förändrats och upplevde ett kall att berätta det för världen. För att bli mer effektiv organiserades rörelsen som Sjundedagsadventistsamfundet. Idag är det ett av världens snabbast växande samfund, med nära 20 miljoner medlemmar världen om. Vill du vara en del av en rörelse som Satan hatar? Är det din önskan att hålla Guds bud och förbereda världen för hans återkomst?

Idag finns det över 20 000 olika kristna samfund och sekter i världen. Ändå påstår alla härleda sin lära från Bibeln. Hur kan så många människor komma fram till olika slutsatser från samma bok? Är det verkligen Guds vilja att det ska vara så? Är alla församlingar Guds församlingar? Eller finns det hopp om att hitta rätt församling?

Jesus innerliga önskan

Under sina sista timmar innan korset bad Jesus en innerlig bön för sitt folk: "Jag ber att de alla skall vara _____, ... för att världen skall tro att du har sänt mig." (Joh. 17:21) Jesus önskar alltså *inte* att hans efterföljare ska vara splittrade och oeniga (1 Kor. 1:10). Hur enträget borde då inte kristna sträva efter att besvara Jesus önskan och söka enhet?

Den gode herden

Jesus är den gode Herden (Ps. 23:1, Joh. 10:11). Alla som känner Jesus och i uppriktighet lyssnar till hans röst är ett av Jesus får (Joh. 10:4, 14, Matt. 25:31-34). Men Jesus har också en *fålla* (Joh. 10:1, 16). Fållan innehåller inte endast får, utan också tjuvar och rövare (Joh. 10:1, 10). Jesus säger även "Jag har också _____ får, som inte hör till den här fållan." (v.16) Så att vara i fållan betyder inte nödvändigtvis att man är frälst. Att vara utanför fållan betyder inte nödvändigtvis att man är förlorad. Fållan är därför inte en beskrivning på alla uppriktigt troende, utan en organisation där både troende och otroende finns, men som ändå tillhör Jesus. Ett annat ord för fållan är *församlingen* (Apg. 20:28; Ps. 74:1-2; 1 Pet. 5:1-5; Matt. 18:17) Genom sin röst (Bibeln) lovade Jesus att leda sina får till sin egen fålla; "så skall det bli *en* _____ och *en* herde." (Joh. 10:16)

Vem behöver en församling?

Pga. den förvirring som råder inom kristendomen har många dragit slutsatsen att en organiserad församling är onödig och även felaktig.

Varför behövs det en församling? Så länge man älskar Jesus så räcker det väl att tillbe för sig själv? Vi är med i en andlig, osynlig församling. Men Jesus ansåg att en församling var nödvändig. Han är själv församlingens grundare och liknas vid dess äkta man (Matt. 16:18; Ef. 2:20; 5:25-32) Judarna samlades varje sabbat för att lyssna på predikan och få andlig uppmuntran och gemenskap (3 Mos. 23:3, Apg. 15:21). Jesus deltog själv i dessa samlingar trots att kyrkans medlemmar inte var fullkomliga (Luk. 4:16). Han gick i kyrkan för att vara till uppmuntran och välsignelse för andra. Det uppmanas vi själva också till att göra (Heb. 10:25). Liksom en glödande kolbit inte kan hållas varm om den förs ut ur elden så kan inte en kristen hållas andligt brinnande utan församlingen. Jesus lovade sina efterföljare att han skulle mötas med dem på ett speciellt sätt när de var samlade i hans namn (Matt. 18:20). Varför skulle en sann kristen medvetet försumma en sådan välsignelse? Men församlingen är inte bara en gemenskap. Den organiserades av Gud för att människor ska få del av frälsningen (Matt. 28:18-20, Apg. 2:42-47). Den skulle tjäna mänskligheten och förkunna evangelium för världen. Gud är ordningens Gud (1 Kor. 14:33) och för att bättre kunna utföra sitt missionsuppdrag organiserades alla nystartade församlingar i ett enda stort samfund, "en kropp" som hade "en Herre, en tro, ett dop" (Ef. 4:4-5). Den skulle vara förvaltare av Guds sanning. Paulus kallar "den levande Gudens församling" för "_____ pelare och grundval" (1 Tim. 3:15). När en stridsfråga uppstod skickades delegater från alla församlingar till högkvarteret i Jerusalem för att reda ut vad Guds vilja var (se Apg. 15:2, 22). Efter att alla fått berätta sin övertygelse fattades ett beslut om vilket de kunde säga att "den helige Ande och vi har beslutat..." (Apg. 15:28).

Avfallet i kristendomen

Men om Jesus grundade *en* församling, hur kommer det sig då att det nu finns så många olika församlingar idag? Paulus förutsåg att det skulle uppstå ett avfall inom församlingen: "Jag vet att när jag lämnat er ska rovlystna vargar tränga in bland er, och de kommer inte att skona hjorden. Ja, bland er själva ska män träda fram som förvränger *sanningen* för att dra över lärjungarna på sin sida." (Apg. 20:29-30, se även 2 Thess 2:1-4). När en församling förvränger sanningen är de otrogna mot sin man

Jesus. I Uppenbarelseboken 17 läser vi om en sköka som begått otukt med världen. En kvinna i Bibelns profetior symboliserar en församling (Ef. 5:31-32, 2 Kor. 11:2). En sköka representerar en otrogen församling (Hes. 16:32, 35). Den här otrogna församlingen sägs vara berusad av de heligas blod och vara den stad som sitter på sju kullar och regerar över kungarna på jorden (v.6, 9, 17). Roms fallna kyrka är tveklöst uppfyllelsen av denna symbol. Avgudadyrkan fördes in i församlingen under 300-talet. Vid 500-talet började församlingens auktoriteter förfölja de som inte böjde sig för Roms biskop. Men Gud hade trogna efterföljare under medeltidens mörka tidsålder. På avlägsna platser, uppe i bergen, i ödemarken, samlades folkgrupper som valdenserna, hussiterna och albigenserna som höll fast vid Bibelns sanningar. Under 1500-talet protesterade personer som Luther, Calvin, Tyndale, Zwingli, Knox m.fl. mot Rom. De studerade Bibeln under uppriktig bön och upptäckte nya strålar av ljus. De stod upp för sanningen och var villiga att gå i döden för den. Men i stället för att fortsätta reformationen och ta åt sig allt ljus som det påvliga avfallet hade dolt så klängde reformatörernas efterföljare sig blint fast vid vissa trosbekännelser och bildade ett samfund runt sin favoritreformator. För att stärka sin speciella trosbekännelse tog vissa samfund hjälp av staten, och begick på det viset samma misstag som den romerska kyrkan hade gjort flera århundraden tidigare.

Fler skökor

Skökan i Upp. 17 sägs vara "mor till jordens skökor" (Upp. 17:5). Hennes döttrar måste representera de kyrkor/samfund som håller fast vid Roms traditioner och läror, eller som följer hennes exempel i att ha otillåtna förhållanden med världen. Reformationen försökte bryta sig loss från Rom, men avstannade och stagnerade i många av dess församlingar. Men Jesus vet att han har uppriktiga efterföljare i dessa församlingar som inte valt att gå emot och förkasta sanningens ljus, och i kärlek ger han ett budskap till dem att lämna: "Och jag hörde en annan röst från himlen säga: "Gå ut från henne, _____ folk, så att ni inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor." (Upp 18:2, 4) Jesus vill rädda sitt folk, och kallar dem ut ur de kyrkosystem som valt bekvämlighet och världens gunst i stället för Guds välbehag. Han kallar dem in i *sin* fålla (Joh. 10:16).